

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У 740/11
30.08.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зорице Китановић, председника већа, Руже Урошевић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судијским помоћником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Ј.п. П.П. Општина Н. Б., из Н. Б., кога заступа А.А., адвокат из Б., ... , изјављеној против туженог Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије, Сектора за управне и надзорне послове у области привредних регистара, ради поништаја решења број ... од ... године, у правној ствари брисања из Регистра привредних субјеката, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.08.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД ... од ... године, којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Регистратора Агенције за привредне регистре БД ... од ... године, којим је усвојен захтев ликвидационог управника, А.Б. из Б., подносиоца регистрационе пријаве за регистрацију брисања привредног субјекта П.П.У. “Д.Е.Ф.” д.о.о. из Б. у ликвидацији, услед окончања поступка ликвидације.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, неправилно утврђеног чињеничног стања и повреде правила поступка. Истиче да је са поменутиим предузећем брисаним из

регистра био у уговорном односу, по основу закупа пословног простора за који му је редовно достављао фактуре. Како по поменутом уговору нису измиривана потраживања, тужилац је раскинуо уговор, поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе и тужбу ради накнаде штете и исељења. Након те тужбе, поменуто предузеће је покренуло поступак ликвидације, о коме није обавестило овде тужиоца. Посебно истиче да тужени у доношењу оспореног решења није поступио у складу са одредбом члана 239. ст. 1. Закона о општем управном поступку, па предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе тужени орган да му надокнади трошкове управног спора.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при наводима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу одредбе члана 33. ст. 2. Закона о управним споровима, (“Службени гласник РС” бр. 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. ст. 1. Закона о управним споровима, оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Наиме, из списка предмета ове правне ствари и из образложења оспореног решења, произлази да је решењем Регистратора Агенције за привредне регистре БД ... од ... године извршено брисање из Регистра привредних субјеката П.П.У. “Д.Е.Ф.” д.о.о. из Б., у ликвидацији, услед окончања поступка ликвидације. Тужилац је поднео предлог за понављање поступка окончаног наведеним решењем од ... године, наводећи да као познати поверилац није био обавештен о покретању поступка престанка тог друштва ликвидацијом. Првостепени орган је, поступајући по поднетом предлогу за понављање поступка, исти одбио применом одредбе члана 246. ст. 3. Закона о општем управном поступку, са образложењем да подносилац свој предлог заснива на одредбама члана 239. ст. 1. тач. 1. и 2. Закона о општем управном поступку, а да изнети разлози нису такви да би могли довести до другачијег решења ове управне ствари. Ово стога што тужилац свој предлог заснива на околности да у поступку ликвидације није извршено уредно обавештавање тужиоца, као познатог повериоца, због чега првостепеном органу није била позната чињеница да привредни субјекат у ликвидацији није измирио потраживања према свом повериоцу, те да је стога решење од ... године, донето пријавом неистинитих података, односно на основу лажних исправа.

Тужени орган је решавајући по жалби нашао да је поступак који је претходио доношењу првостепене одлуке правилно спроведен те да је решење првостепеног органа

правилно и на закону засновано, а жалба неоснована, па је у складу са одредбом члана 230. ст. 1. Закона о општем управном поступку одбио жалбу тужиоца као неосновану.

Одредбом члана 240. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97, 31/01, “Службени гласник РС” бр. 30/2010) прописано је да понављање поступка може тражити странка, а орган који је донео решење којим је поступак завршен, може покренути понављање поступка по службеној дужности.

Одредбом члана 246. ст. 1. истог закона, прописано је да када орган који је надлежан за решавање о предлогу за понављање поступка прими предлог, дужан је да испита да ли је предлог благовремен, да ли га је поднело овлашћено лице и да ли је околност на којој се предлог заснива учињена вероватном, док је одредбом става 2. истог члана, прописано да ако услови из става 1. тог члана нису испуњени, орган ће својим закључком одбацити предлог за понављање поступка.

Како из списка предмета ове правне ствари, произлази да је предлог за понављање поступка окончаног решењем првостепеног органа поднело лице које није било подносилац регистрационе пријаве брисања Друштва из регистра БД ... од ... године, (подносилац регистрационе пријаве је био, сагласно одредби члана 356. ст. 3. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/2011), ликвидациони управник А.Б. из Б., ... , као заступник П.П.У. “Д.Е.Ф.” д.о.о. из Б., Улица ..., у ликвидацији), то је по оцени Управног суда првостепени орган требао закључком да одбаци предлог за понављање поступка као поднет од неовлашћеног лица, с обзиром да тужилац није лице које је било овлашћено за подношење предлога за понављање поступка. Ово стога што само лице које је било странка у поступку може да тражи понављање поступка, сагласно одредби члана 240. ст. 1. Закона о општем управном поступку, а лице које није било странка у поступку, а требало је да буде, може бити легитимисано за подношење предлога за понављање поступка само ако понављање тражи са разлога прописаних одредбом члана 239. тач. 9. Закона о општем управном поступку.

Тиме што је првостепени орган одбио предлог тужиоца за понављање поступка, уместо да га одбаци као изјављен од неовлашћеног лица, сагласно одредби члана 246. ст. 2. истог закона, није повређен закон на штету тужиоца, па је и одлука туженог органа правно одржива.

Суд је ценио наводе тужбе али је нашао да су они без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Обзиром на изнето, Управни суд је применом одредбе члана 40. ст. 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је нашао да је неоснован захтев

тужиоца за накнаду трошкова спора, па је применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) и члана 146. и 149. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 125/04 и 111/09), а чије се одредбе примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 30.08.2011. године, 9 У 740/11

Записничар,
Елена Петровић,с.р.

Председник већа - судија
Зорица Китановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ДМ